

30 березня 1917 року значну частину справ передавалось до розгляду суду присяжних. Крім того, присяжним надали право здійснювати правосуддя не лише в окружних судах, але й у судових палатах, що відносились до Кримінально-касаційного департаменту Сенату, а також повернені всі повноваження, яких були позбавлені суди присяжних в період кризи 1878-1889 рр.

Тим не менше суд присяжних юридично припинив своє існування з приходом до влади партії більшовиків а постановою Народного Секретаріату Української Республіки «Про введення Народного суду» від 4 січня 1918 р. було скасовано всі судові установи, які раніше діяли на території України. Таким чином, даною Постановою було відмінено дію суду присяжних.

На сучасному етапі розвитку вітчизняного законодавства варто зазначити, що суд присяжних майже не використовується, незважаючи на те, що можливість його застосування передбачена. Зокрема перший в Україні суд присяжних було проведено 28 березня 2013 року у Личаківському районному суді м. Львова [1]. Тим не менше, в сучасному світі право змінюється разом із політикою, і у зв'язку з переорієнтуванням в зовнішній політиці на Британію і Сполучені Штати, для яких суд присяжних є традиційним, можна припустити, що деякі його елементи будуть застосовуватись більш активно, ніж раніше.

Література

1. У Львові розпочався перший в історії України суд присяжних. URL: <https://www.unian.ua/society/784149-u-lvovi-rozpochavsya-pershiy-v-istoriji-ukrajini-sud-prisyajnih.html>

УДК 351.746.1:342.1(043.2)

Панова О.О., д.ю.н., професор,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

МОЛОДЬ ТА ГРОМАДИ ЯК СУБ'ЄКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

В умовах децентралізації, що наразі відбувається в Україні, громади отримали широке коло повноважень, а насамперед, можливостей для збільшення власного потенціалу та зростання. Зміцнення та укріплення державності стає пріоритетом та поглядом у майбутнє, в якому належить жити нинішньому молодіжному осередку, саме тому на громади покладається велике коло завдань, серед яких - врахування інтересів широкого загалу мешканців громади, з залученням до такої діяльності й

молоді. Кроком у цьому напрямку стає допуск молоді до прийняття управлінських рішень, встановлення концепції підтримки обдарованої молоді, та побудови підґрунтя для реалізації різноманітних ідей та проєктів.

Задля успішної реалізації зазначених планів громада повинна побудувати свою роботу таким чином, щоб визначити молодь як один з головних ресурсів на шляху зміцнення державності та безпекового середовища самої громади. Адже залучення молоді дозволить вирішити ряд проблем:

По-перше, спільне вирішення завдань з молоддю, що стоять перед громадою у зв'язку з реалізацією державної молодіжної політики, дозволить перерозподілити як функції так і відповідальність за прийняті рішення. При цьому, збільшиться рівень довіри молоді до органів місцевого самоврядування.

По-друге, той досвід, що набуває молодь у зв'язку з залученням її до життя громади, до реалізації державних і місцевих програм, дозволить їм в подальшому мати активну соціальну позицію, бути не лише користувачем послуг, а й вміло застосовувати набуті навички в повсякденній діяльності, такі як: комунікація, робота в команді, планування та облік часу, організаторські здібності, виконавчу дисципліну, тощо.

Таким чином, визначення та реалізація спільних завдань між молоддю та громадою, дозволить укріпити та зміцнити Національну безпеку держави.

Отже, необхідною передумовою ефективного зміцнення Національної безпеки України повинні стати ряд заходів щодо взаємовідносин між громадою та молоддю:

1. Налагодження міжнародного співробітництва у сфері організації діяльності молодіжного осередку, перш за все, це не лише обмін думками та поглядами, а й можливість стажування та обміну фахівцями або особами з досвідом діяльності у сфері підтримання Національної безпеки. За можливості, участь у міжнародних грантах та проєктах, за ініціативи молоді та для молоді. Зазначене дозволить увійти до міжнародного безпекового простору з власними пропозиціями та задля лобювання власних інтересів на міжнародній арені.

2. Проведення просвітницької програми за схемою «молодь для молоді». Впровадження такої моделі надасть змогу донести інформацію до широкого загалу, ознайомити молодіжне середовище з новелами законодавства, їх права та обов'язками, дійсним станом речей в державі. В умовах «гібридної війни», що наразі відбувається на фоні військового конфлікту на Сході країни, молодь стає уразливою до хибної, спотвореної інформації, що в подальшому здійснює вагомий вплив на їх свідомість.

Саме задля уникнення зазначеної ситуації необхідним є постійна інформаційно-роз'яснювальна робота.

3. Формування усвідомлення необхідності дотримання здорового способу життя, нетерпимості до порушень загальноствановлених норм поведінки, посилення відповідального ставлення до власної безпеки та безпеки оточуючих. Як загальний приклад можна привести програму «Стоп наркотик», де залучається небайдужа молодь до питань антисоціального способу життя, програма проявляється не лише у зафарбовуванні написів, що дають адреси сайтів через які здійснюється розповсюдження наркотичних засобів, а й передбачає постійну просвітницьку діяльність щодо негативних наслідків вживання заборонених препаратів, що в свою чергу покликане знизити загальний рівень злочинності в країні.

4. Стимулювання молоді до участі у безпекових програмах, волонтерських рухах, колегіальних молодіжних радах при органах місцевого самоврядування, тощо.

5. Запровадити фінансову підтримку молодіжних організацій, рухів, діяльність яких прямо або опосередковано направлена на підтримання публічної безпеки та порядку, визнання та пропаганди цінностей Національної безпеки України.

6. Започаткувати обов'язкову участь представників молодіжного осередку у складі органів місцевого самоврядування.

УДК 343.7(043.2)

Поліщук Д.О., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Лихова С.Я., д.ю.н., професор

ПОСИЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА МАРОДЕРСТВО В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Наразі питання мародерства є нагальним, тому що багато хто з вимушено переміщених осіб зіштовхнулися з проблемою збереження свого майна під час війни. На жаль, часто трапляються випадки розкрадання майна та осель жителів міст, які були вимушені покинути свої домівки через окупацію.

Кримінальне законодавство України трактує мародерство як військове правопорушення, що полягає у викраденні на полі бою речей, що знаходяться при вбитих чи поранених [1]. До початку війни